

det er: at lette de Byrder, der, netop som Følge af Kronestigningen og som Følge af de kriseagtige Tilstande i det hele taget, hviler paa Erhvervslivet. Paa intet Omraade virker disse Byrder tungere end gennem den kommunale Beskatning, idet denne saa ganske overvejende hviler paa de faste Ejendomme, og den virker saa meget mere tyngende end før, ikke alene fordi Kronen er blevet mere værd, men ogsaa fordi Udbyttet af den Kapital, der er anbragt i de faste Ejendomme, er blevet saa overmaade meget ringere. Derved er Byrden mange Steder blevet af en saa godt som utaaelig Art, og vi har derfor ment, det var et meget vigtigt Formaal — et endnu mere vigtigt Formaal end at præstere Afbetaling paa Statsgælden — netop under en Krisetid som denne at lette Kommunernes Byrder. Nu er der jo vedtaget Love om Forhøjelse af Automobilafgiften, som skal komme Kommunerne til gode til Afholdelse af de Vejudgifter, der for Kommunerne foranlediges ved Automobilernes Vejslid, men efter den Beregning, som er lagt til Grund, og som vi indtil videre maa holde os til, vilde Udbyttet af Automobilafgiften langt fra være tilstrækkeligt til at dække samtlige disse Vejudgifter. Den foreliggende Lov er budgetteret til at indbringe 6½ Mill. Kr., saaledes staa den opført paa Finansloven. Efter min Opfattelse er det meget lavt budgetteret; jeg har dog ikke villet ændre denne Budgettering, der stammer fra min Forgænger, idet det altid er bedre at budgettere forsigtigt end det modsatte, men min personlige Mening er, at den vil indbringe noget mere. Denne Afgift vil, naar den lægges til den almindelige Automobilafgift, paa det nærmeste komme til at dække Udgifterne ved det Vejslid, som for Kommunerne foranlediges ved Automobiltrafikken. Jeg har da ment, det var absolut korrekt at anvende disse 6½ Mill. Kr. eller — som jeg antager — noget mere til dette Formaal.

Jeg tror ikke, der har været nogen Uenighed om, at Afgiften skulde anvendes til Lettelse for Kommunerne, men der har været nogen Uenighed om, efter hvilke Regler den skulde anvendes, og der har i Folketinget været stillet et Forslag, som imidlertid blev forkastet, om, at Beløbet skulde fordeles i Henhold til Reglerne i Loven af 1903. Men da, som sagt, Automobilvejsliddet ikke kan dækkes af den anden Afgift, har jeg ment det rigtigt at

foreslaa, at Afgiften fordeles efter de samme Regler i det væsentlige som de øvrige Automobilafgifter. Heri er der dog sket nogen Forandring under Udvalgsbehandlingen i Folketinget. Med Hensyn til Fordelingen mellem København, Frederiksberg og Købstæderne paa den ene og Sogne- og Amtskommunerne paa den anden Side har man i alt væsentligt holdt sig til den samme Regel, som gælder for Automobilafgiften, men der er indsat en anden Fordelingsregel mellem Sognekommuner og Amtskommuner, idet Sognekommunerne efter Fordelingsregelen i denne Lov faar betydeligt mere end efter den Fordelingsregel, der gælder med Hensyn til Automobilafgiften. Der afholdes af Indkomsten ved Afgiften forlods et Beløb paa 1½ pCt. til Dækning af Optrækningsudgifterne, og i øvrigt fordeles Afgiften da saaledes, at Københavns Kommune faar 5 pCt., Frederiksberg 1½ pCt., Købstæderne 8, samtlige Sognekommuner 42,5 og samtlige Amtskommuner 43 pCt., i alt væsentligt en ligelig Fordeling imellem Sogne- og Amtskommuner, medens efter den anden Lov Amtskommunerne faar langt det meste. Grunden til denne Ændring er, at man har ment, at Sognekommunerne vilde være dem, der kom til at mangle mest i at faa Automobilvejsliddet dækket. Denne Ændring er tiltraadt af mig, og jeg skal anbefale ogsaa den til det høje Tings Velvillie.

Med Hensyn til Revisionen er det foreslaaet, at Loven skal forelægges til Revision inden Udgangen af Aaret 1930. Naar netop dette Tidspunkt er valgt, skyldes det, at dette Aar er fastsat som Tidspunkt for Revision af Automobilafgiftslovene, og der kan være god Grund til, at disse Love revideres samtidig netop med Hensyn til Anvendelsen af Udbyttet. Det kan jo være, det viser sig i den Tid, der kommer, at den almindelige Automobilafgift stiger saa stærkt, at den vil være tilstrækkelig til at dække Kommunernes samlede Automobilvejslid, og i saa Tilfælde vilde det være rimeligt at finde en anden Fordelingsregel. Personlig mener jeg, at Beløbet vedvarende — saa længe de nuværende Forhold vedvarer — bør anvendes til Kommunerne, men der vil maaske kunne blive Tale om at fordele det efter andre Regler, og derfor er denne Revisionsbestemmelse indsat.

Jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.